باب نمبر 1

شروعات

هي ڪهاڻي دنيا جي هڪ هزار ساله پراڻي ڪتاب ۾ درج آهي.هر اکر جيڪا آئون اونکي بدائين وارو آهيان اوهو سچ جي آدهار تي آهي.ٿي سگي ٿو ته اوهان ڪجھ ڳالين جو يقين نه ڪريو.
پر سچ گهڻون ڪري فرضي داستان کان مختليف هوندو آهي

شروعات ۾انسان کي خلق ڪجڻ کان
پهرين آسمان ۽ زمين ٺهڻ کان به پهرين
ستارن ,وقت ۽ روشني جي وجود۾ اچڻ
کان اڳه ۾ خدا جو وجود هو.

هؤ شروعات کان پهرين ازل کان موجود هو. پر هؤ اڪيلو نه هو. خدا اثالوث جي طور تي پهنجي پاڻ سان همڪلام ٿيندو هو .
پر خدا پهنجي زندگي ورائڻ چاهندو هو. هؤ دوستءِ پاڙهيسري ٺاهئين چاهندو هو.

بائبل بيان ڪري ٿي ته خدا شروعات۾بيشمار
قسمن جاملائڪ خلق ڪيا.ته هو هن جي
چوڦير هن جي حمدڪن. پر هنن مان هڪ
جيڪا لوسيفر سڏائيندو هو هن هڪ تيهائي
ملائڪن ساڻ گڏجي بغاوت ڪئيون.خداانهن
سڀني کي آسمان کان ڪراي ڇڏيو . ۽ لوسيفر
جو نالو شيطان رکي ڇڏيو.

شيطان جي بابت وڌيڪ ڄاڻ لأ يسعياه ١٢:١٤,١٨:١٤,٤٥ ; حزقي ايل
٢٨:١٣,١٩ ; متي ٢٥:٤١ ; لوقا ١٠:١٨; مڪاشفه ٢:٢٠, ٤:١٢

شروعات۾ خدا زمين۽ آسمان کي ٺاهيو
۽زمين ويران۽ سنسان هئي. ۽خدا جي
روح پاڻي تي آرو ڪيندي هئي.“

اوچتو خدا اونداهي کي چيو
ته ”“ سوجهرو ٿئي

۽ وقت جئين ته انسان
سمجهي ٿو هئين شروع ٿي.

تقريبن 4004 قبل از مسيع پيدائيش 1:2،3

ارتقاءً جو نظريو هڪ غلط نظريو
آهي جيڪا انسان پاڻ پيش ڪيوءِ
هو اها سيڪاري ٿو ته انسانيت جو
آغاز لکين سال پهرين هڪ گٽيا
درجي جي زندگي کان ٿيو.بلڪل
اهڙو نه ٿيو هو جئين ته هن مانهن
خيال ڪيو هو. خالق اِهاءَ ارتقائي
نظريو استمال نه ڪيو هو. بلڪي
خدا ڪلام ڪيو ءِ سڀ شئيون
وجود۾ اچي ويون.خدا24 ڪلاڪن
جي ڇهن ڏيئن۾ هن زمين تي
جانور ءِ وڻ خلق ڪياc

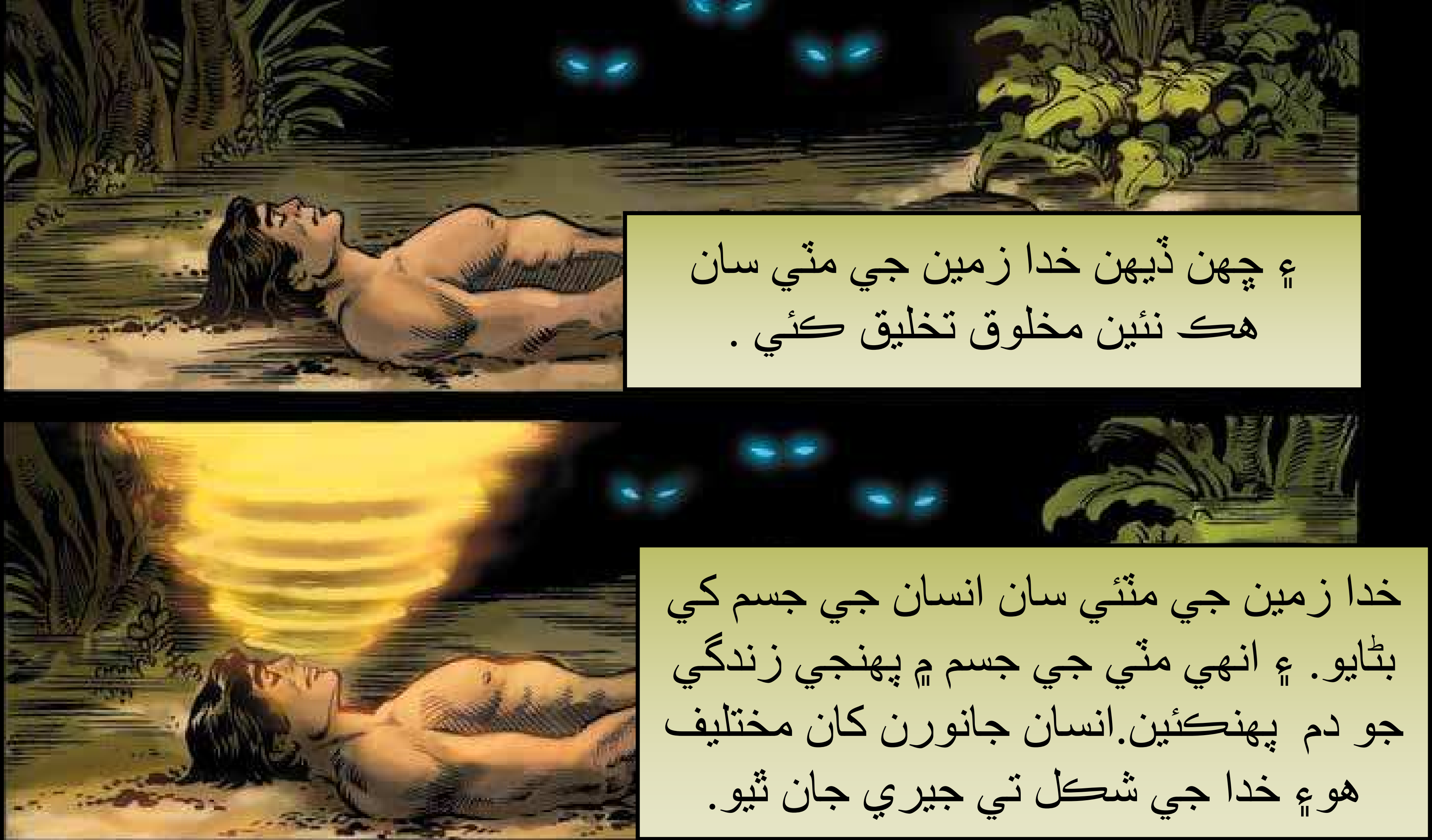
۽ ڇهن ڏيهن خدا زمين جي مٽي سان
هڪ نئين مخلوق تخليق ڪئي .
خدا زمين جي مٽئي سان انسان جي جسم کي
بڻايو. ۽ انهي مٽي جي جسم ۾ پهنجي زندگي
جو دم پهنڪئين.انسان جانورن کان مختليف
هو۽ خدا جي شڪل تي جيري جان ٿيو.

خدا نئين مخلوق کي
انسان چيوءِ انهي جو
نالو آدم رکيو..
خداوند انهي سپني تي نظر
کئي جيڪا هن ٺاهيو هو ۽
چيوئين “تمام چڱون آهي.“
پيدائيش 1:31، 2:7

خدا روزانه آدم سان ڳالائيندو هوءِ سڀئي سٺو هو
ءِ خدا جانورن ءِ پکين کي آدم جي سمون آندو
ته جو هو انهين جا نالا رکي جئين جئين جانور
گزريندي ويا آدم کي احساس ٿيو ته هن وٽ
انهين وانگر مددگار ناهي.

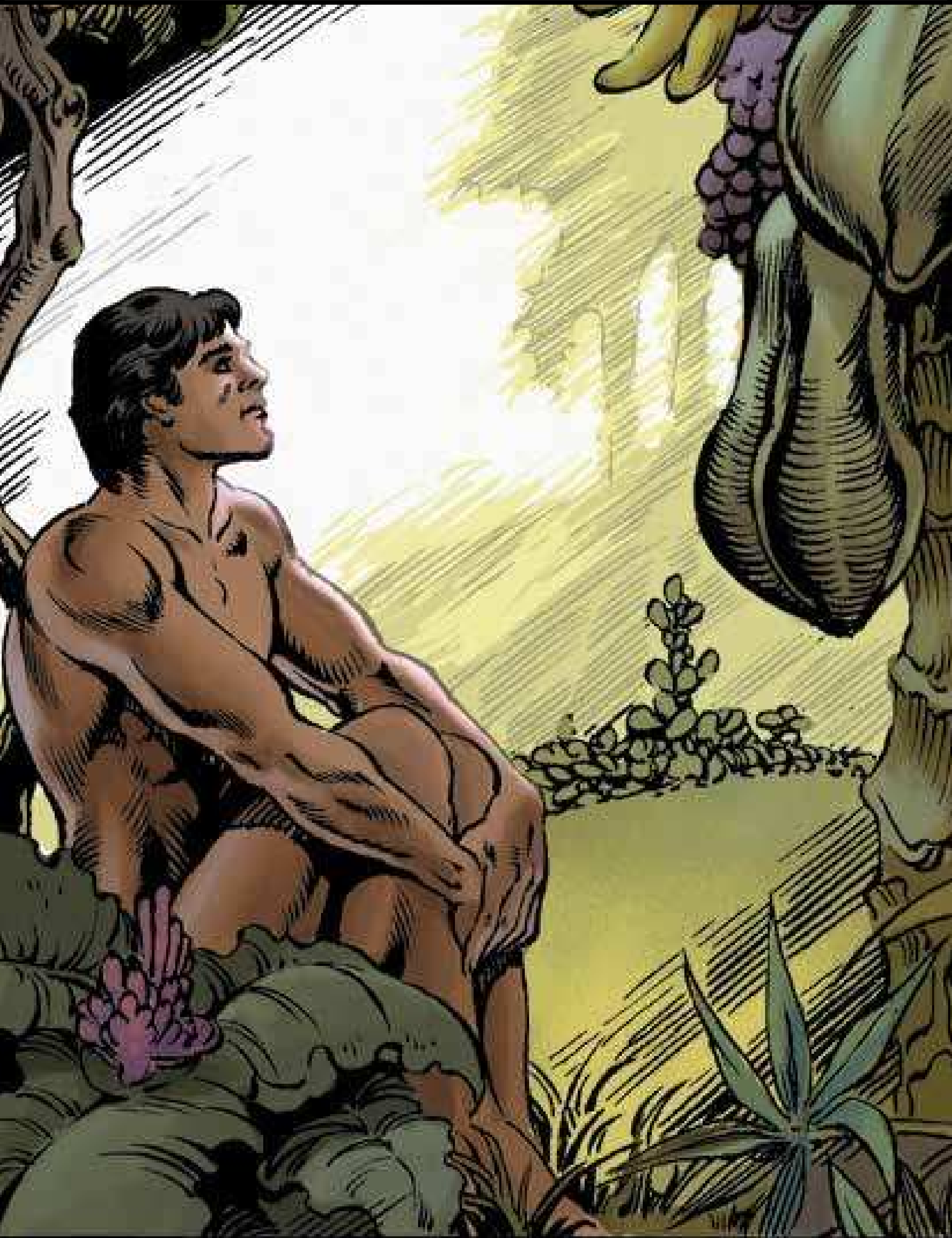

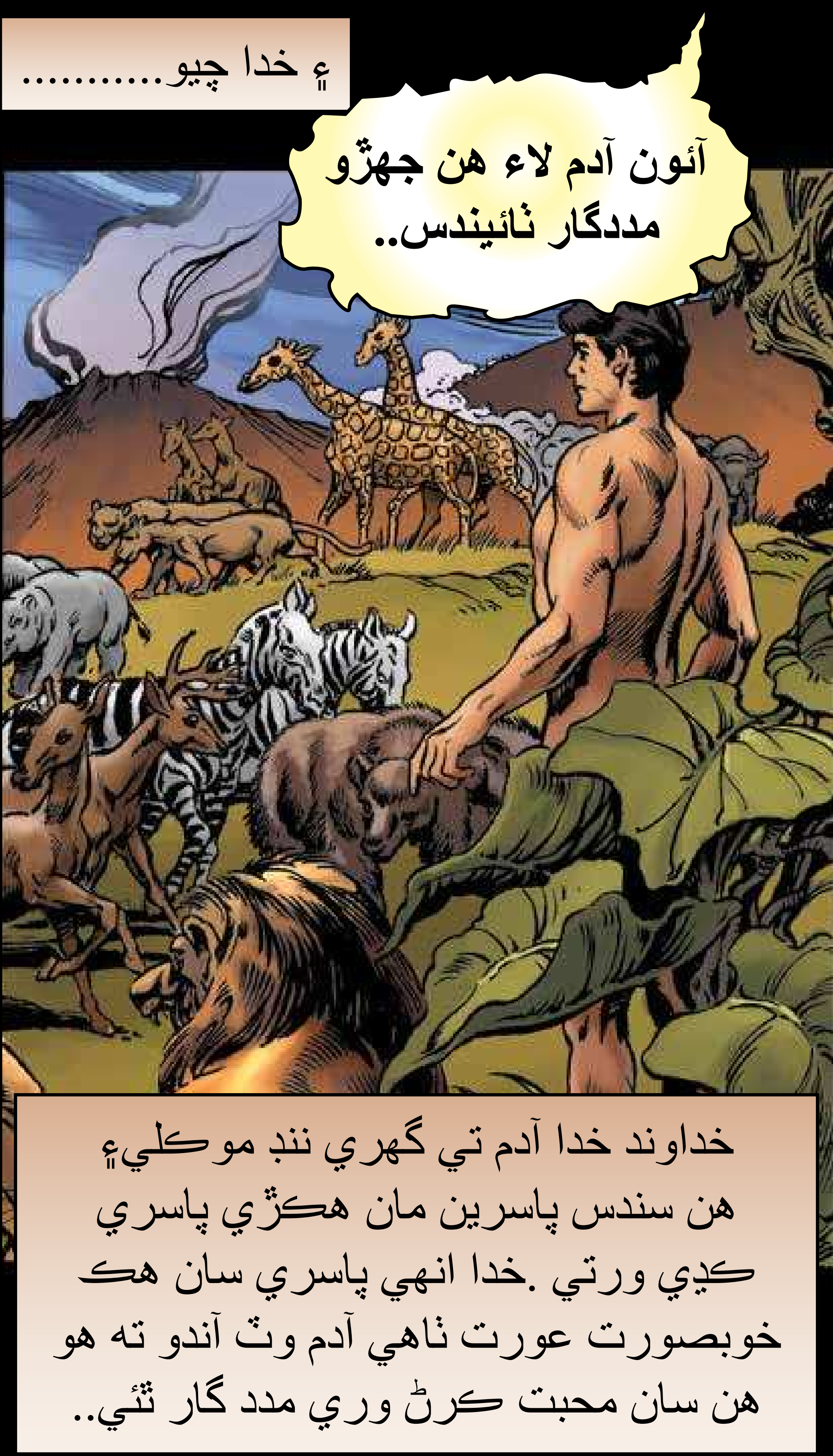
۽ خدا چيو..........
آئون آدم لاء هن جهڙو مددگار ٺائيندس..
خداوند خدا آدم تي گهري ننڊ موڪليءَ
هن سندس پاسرين مان هڪڙي پاسري
ڪڍي ورتي .خدا انهي پاسري سان هڪ
خوبصورت عورت ٺاهي آدم وٽ آندو ته هو
هن سان محبت ڪرڻ وري مدد گار ٿئي..

خدا آدم کي جڳايو۽ عورت کي آدم وث آندو ۽ انهين کي چيون ته ودهيو۽ زمين کي پريو۽ پورو ڪر يو. ۽ آدم پهنجي خوبصورت زال جو نالو حوأ رکيو.
هي مهنجي هڏيئن مان هڏئ ۽ مهنجي گوشت مان گوشت آهي.
ههڪڙو شيطان هو جيڪا بچڙو هو.
آدم ۽ حوأ ٻئي اُگاڙا هيأ پر هؤ ٻارڻ جئين پهنجي اگاڙ هجن کان ناواقف هيأ.

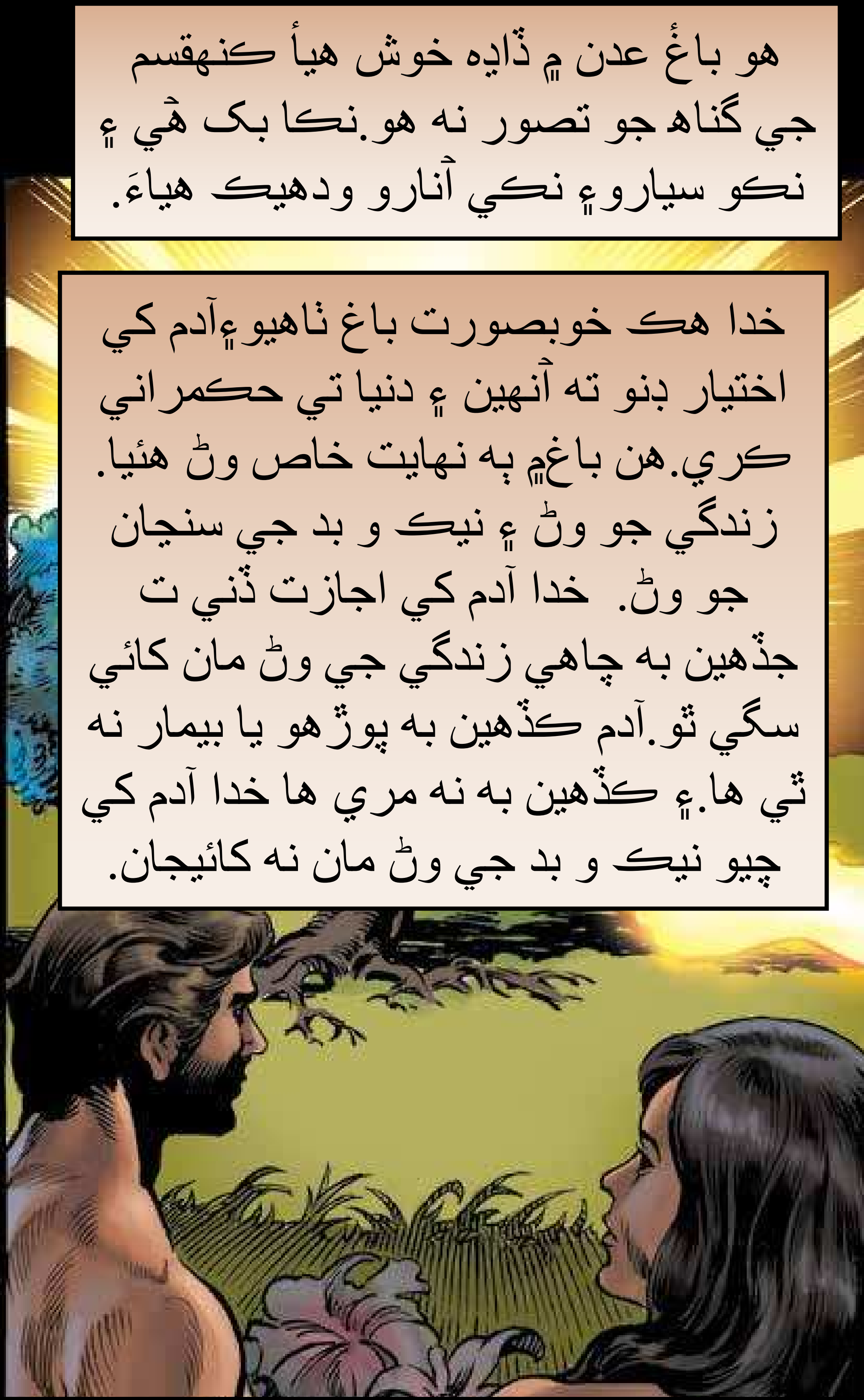

پيدائش 1:28، 25،22،16،2:2

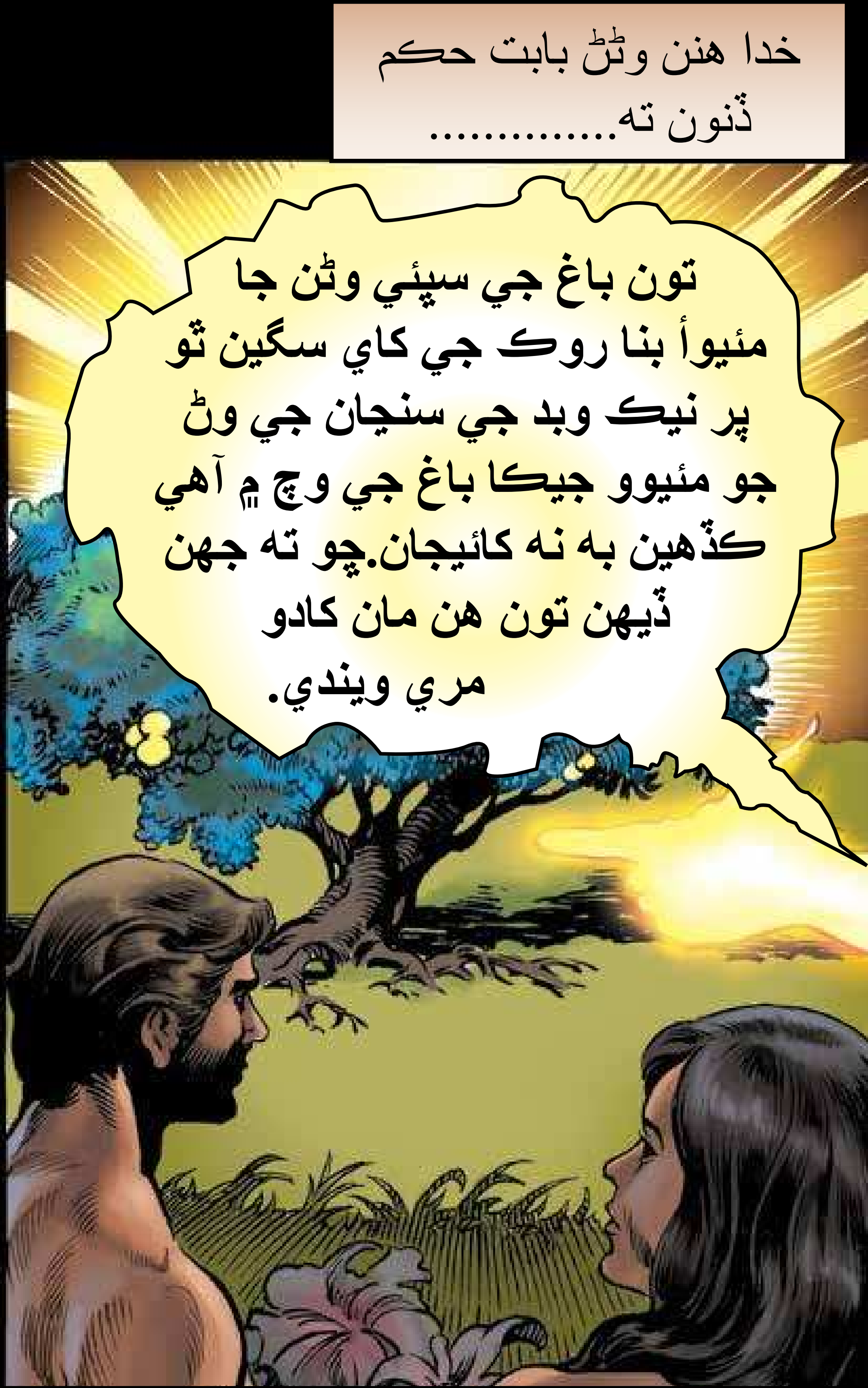

پيدائش 1:28، 2:2،16،22،25

شيطان خدا جو دشمن هوءِ هو سپئي ڪجه
تباه ڪرڻ چاهندو هو جيڪا خدا ٺاهيو هو.
انهي ڪي حواُ سان گلاهن لاَ هڪڙي ذريعي
جي ضرورت هئي. تنهين ڪري خوبصورت
مخلوق جو روپ اختيار ڪري اُنهي جي وات
مان گلاهيو.

هن چيو آهي هن ھڪڙي وڻ کان سوا اسان باغ جي هر وڻ جو مئيوو کاي سگهون ٿا. جيڪڏهن هن کي هٿ لا ٿو ته مري ويندا سين.
ها ها ها توهان ڪيڏهين به نه مرنده .جڏهن توهان هي کائيندا ته خدا جهڙا ٿي ويندا. توهان جيون اکيون به اسان ونگي کلي ويندیونۂ اوهان کي نيڪيۂ بدي جي باري ۾ سڀ ڄاڻ ٿي ويندي.

پر حواٗ نيک و بد کي نه سنجاندي هئي.

حواَ خدا جي نافرماني ڪئيءَ هن
مئيوي مان ورتوءَ كادو.
انهي كان پو حواَ كي خبر پئي ته هن
سان دوكو ٿيو آهي انهي ڪري هن
جيون نيڪ و بدي جي سنجان لا
اكيون كلي ويون آهن.پر شيطان هنن
كي پهنجي دكي ۾ پاسائي ورتو هو.

پيدائش 3:1،6 مڪاشفا 20:2

هنن جيون اکيون کليون هو پهنجي اگاڙ پن کان شرمائيندا هياء.
ها ها ها هو توهان کي ماري چڏيندو. ڏسو هن مون سان به چا ڪيو آهي.
هي اسان چا ڪري چڏيو آهي ؟
اسان خدا جي نافرماني ڪئي آهي,هو جلد ايندڙ هوندو .اسان کي پهنجي اگاڙ پن کي لڪائن کپي.

آدم تون
ڪٿي آهين؟
مون تهنجي
آواز ٻڌي
۽ آئون ڊنس
ڇو ته آئون
اگاڙو هئيس.
ڪهن توکي ٻڌايو ته
تون اگاڙو آهين. تو
مهنجي نه فرماني ڪئي
۽ انهي وڻ جو مئيوو.
ڪادو جهن ڪان مون
منعي ڪيو هو ؟

پيدائيش 3:6،12

هش.........
نانگ مکي ورغلايو ۽ هن مکي چيو ته آئون ڪونه مريندس ۽ آئون تون وانگر ٿي ويندس پر آئون تون وانگر نا ٿيس پر مکي ڏاڍو خراب محسوس ٿي رهيو آهي.

خدا ناگ تي لعنت ڪئي ۽ هن کي چيو--------
چو ته تو اهيا ڪيو تون پنهنجي پيٽ تي رڙهندين ۽ تا حياتي مٽي کي چاٽيندي .
آئون توهنجي ۽ عورت جي نسل جي وچ ۾ دشمني رکندس هو تنهجي مٽي کي چپاڙي چڏيندو ۽ تون هن جي کوڙي تي ڏنگيندي.

هي مستقبل ۾ ٿين وري
وڏي جهڙي جي باري۾
وعدو هو.وقت اندو ته
عورت جي نسل منجهان
شيطان کي شڪست ڏني
ويندي.هو ماڻون بني آدم
کي گناه ۽ موت جي
لعنت کان ڇڏاي خدا باپ
سان ملائيندو.

خدا لوسيفر ۽ هن جي لشڪر کي انهي وقت
ماري سگندو هو پر خدا انهي کي بني آدم کي
آزمائن جي اجازت ڏني. چا هو خدا جي تابعداري
ڪندا يا وري هو بغاوت ڪندي شيطان جا
پيروڪار بنجي ويندا.

پيدائيش 3:13،15

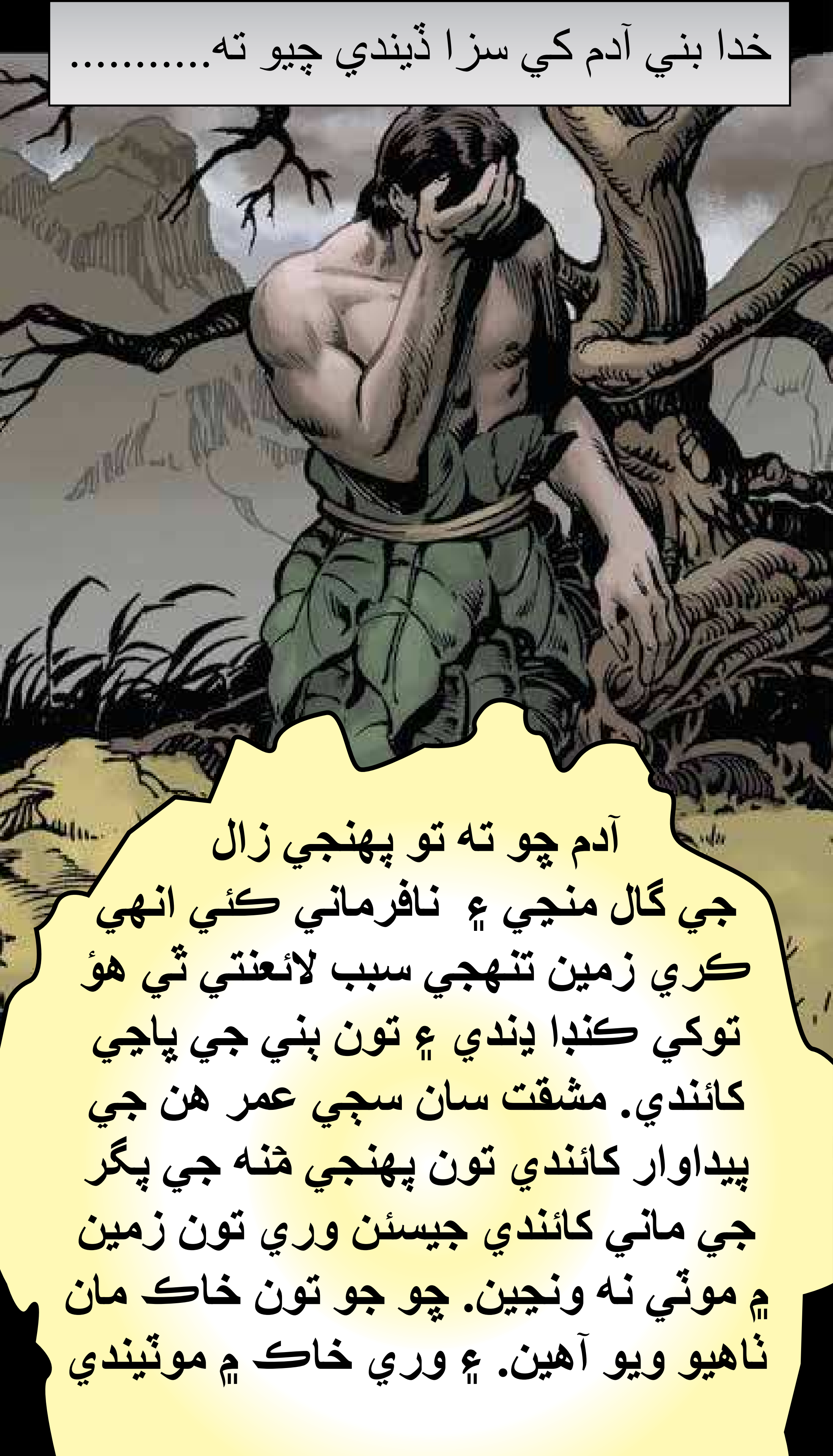
خدا بني آدم کي سزا ڏيندي چيو ته.........
آدم چو ته تو پهنجي زال جي گال منجي ۽ نافرماني ڪئي انهي ڪري زمين تنهجي سبب لائعنتي ٿي هوَ توکي ڪنڊا ڏيندي ۽ تون ٻني جي ڀاڄي ڪائندي. مشقت سان سڄي عمر هن جي پيداوار ڪائندي تون پهنجي مٿنه جي پگر جي ماني ڪائندي جيسئن وري تون زمين ۾ موٽي نه ونجين. چو جو تون خاڪ مان ٺاهيو ويو آهين. ۽ وري خاڪ ۾ موٽيندي

هاڻي وقت هو ته آدم ۽ حواٴ خدا جي
فرمان مطابق مري وڃن پر خدا انهين کي
مارڻ بجاي ڏور ڪٺاس ۽ انهن جي کل
سان انهن لاءِ ڪپڙا ٺاهيا.

هن اسانجي لأ جانورن کي ڪُهي چڏيو.
هن اسان کي نه ماريو آهي اسان انجان به جئيرا آهيون.
آدم ۽ حوأ انهئي ڏهن ڪونه مئوا هوا چو ته خدا انهن لا هڪ معصوم جانور کي ڪوٺئين. پر انهن تي موت جو حڪم ٿي چڪو هو.اخر ڪار هنن کي به مرڻون هو. گناه جي مزدوري موت آهي.

آدمؑ حواأ ٻئي گناھگار ھيا ۽ خدا انھن کي باغ
عدن مان ڪڍي ڇڏيو ھوجو ائين نه ٿئي ته ھو
حياتي وري وڻ مان وري ڪائين ۽ ھميش تائين
گناه جي حالت۾ زنده رھن.

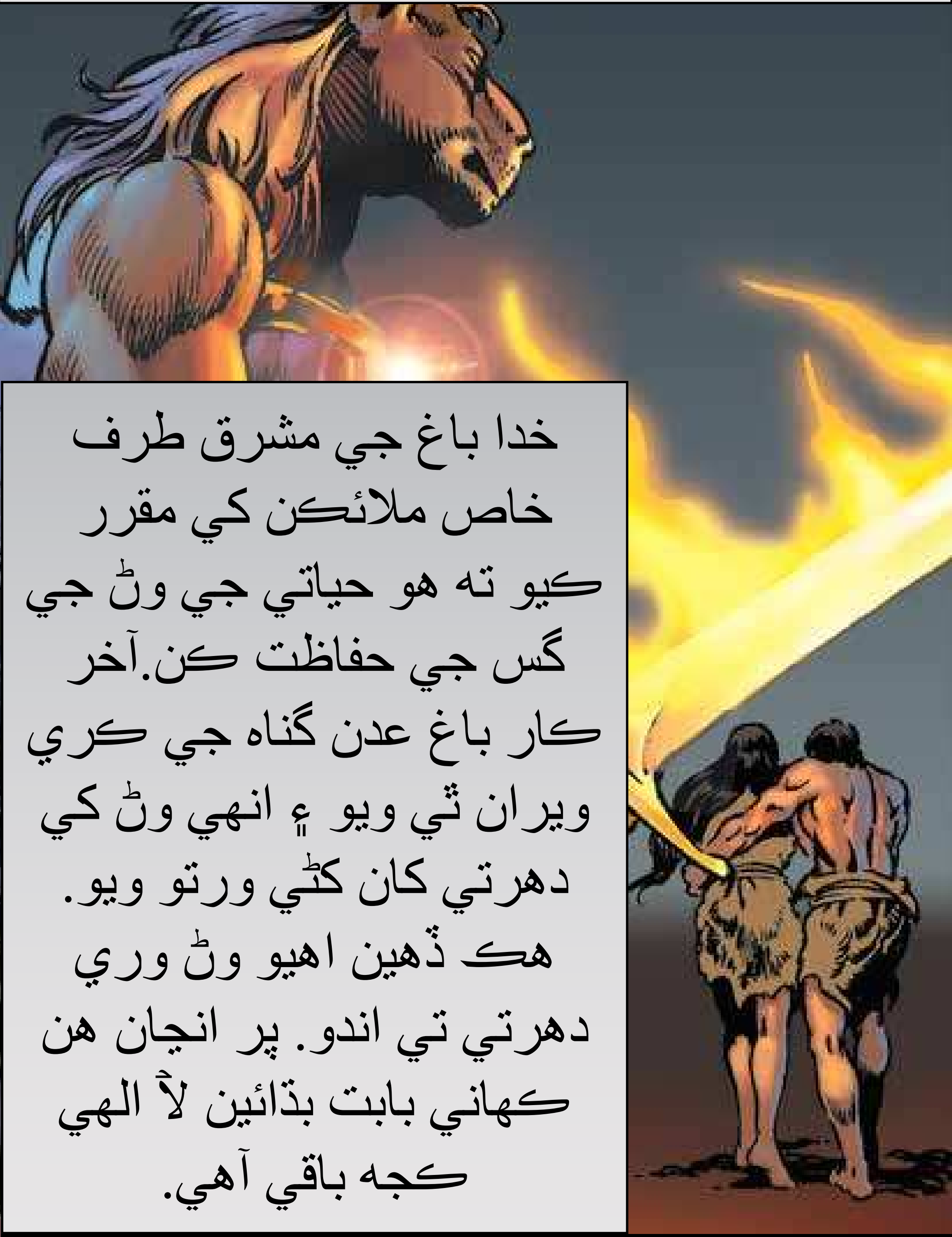

پيدائيش 3:17، حزقي ايل 18:4

آدمؑ حواأ جا ڪيترائي اولاد ٿيا.انهن
جا ٻار، پٽ ۽ ڌينءِ هڪ ٻئي سان
شاديون ڪندا هيأ. ۽انهن جي نسل
انهي طرقي سان وڌيو.

هنن جو موبي پٽ جهن جو نالو قائين هو جيڪا
پاجيون ۽ پهل پوڪندو هو ۽ هنن جو ٻيو پٽ
جهن جو نالو هابل هو رڍون ٻڪريون چاراندو
هو .ڇا هنن منجهان ڪو به هڪ وعدي جو
فرزند ٿندي، شيطان جي منصوبي کي تباه
ڪري سگندو هو ؟

جڏهين انسان کي تخليق ڪيو ويو .ته انجان تغير پذير جين جيڪي خرابين جو سبب ٿيا انجان تائين ڪونٿياهياء پربعد ۾ اهيو هڪڙو مسئلو بڻجي ويو، ته خدا حڪم ڏنوته ويجهي مائيٽي ۾ پاڻت ۾ شاديون نه ڪن.

قائين ۽ هابل باغ عدن ۾ ٿين وري وقعات باري بدل هو پر خدا بني آدم سان اهڙي طرح سان ڪونه ڳالهندو هو جئين باغ عدن۾ ڳالهندو هو.آدم ۽ هن جي نسل خدا جي نافرماني جي ڪري چيڻا ٿي چڪا هيا. خدا کان سوا زندگي ڏاڍهي مشڪل هئي

۽ اهڙو ڏهن به آيو جڏهن آدم جي ٻني ٻٽن خدا جي عبادت ڪرڻ لا قرباني پيش ڪرڻ جو سوچيون. انهن جي پئي انهن کي باغ ۾ ڪسجن وارن جانورن بابت بڌايو انهي سبب هابل ايمان رکندي جانور کوهئي خدا آڏو پيش ڪيو.

پيدائيش 4:1، روميون 3:23، عبرانيون 11:4.

خدا قائين جي قرباني کي رد ڪيو چو ته هي
رت جي قرباني نه هئي.

خدا هابل جي قرباني تي خوش
ٿيو. ۽ جڏهن هن جانور جي
وهندڙ رت کي ڏٺو ته هن کي
معاف ڪري ڇڏيو.
خدا قائين کي چيو ته“جيڪڏهن تون اهيائي
ڪرين جيڪا توکي ڪرڻ ضروري هو
ته آئون تو کان به خوش ٿندس. تون پهنجي
ڀأ هابل تي حڪمراني ڪرين هو تنهجي
ماتحت هجي هاءَ.

چا تون موکان زياده بهتر آهين؟ مهنجي پاجيونءِ پل هن کٿل بري کان ودهيڪ قيمتي آهن. چا تون موکان ودهيڪ خاص آهين
منجها پأ انجان به تون رت جي قرباني ڏئي سگين ٿو

هاڻ آئون تنهجي
بلڪل نه بديندس.
ٺاه!
هابل جي موت ٿي وي
۽ قائين پهنجي گناه جي
ڪري ليڪڻ لڳو

پيدائش 4:5،8

پر قائين پهنجا ڏوه خدا کان نه لڪائي سگيو خدا سڀ ڪجه ڏسيءَ چاڻي ٿو
قائين تنهجو ڀأ هابل ڪٿي آهي ؟
آئون نٿو ڄاڻان ائون پهنجي ڀأ جو نگهبان نه آهيان.
تنهجي ڀأ جو رت انجان به زمين تي آهي.ءَ تنهجا خراب اعمال ڏڪاري پيو.

خدا وند سڀئي ڪجه ڄاڻي ٿو هو هر ڪهن کي هر وقت ڏسي ٿو ڪا به شي هن کان ٻڪيل نه آهي.هن ڏٺو ته قائين هابل سان ڇا ڪيو. خدا وند قائين تي لعنت ڏنيءَهو پهنجي زال سان گڏ ٻيلي ۾ پڇي ويو.هن جي گناه جي احساس هن کي نهايت غمءَ تڪليف۾ وجهي ڇڏ يو.

قائين وعدي جو نجات ڏيندڙ نه ٿي سگو. پر هن کي پاڻ نجات جي ضرورت هي.

پيدائيش 4:9،16، 5:4، اعمال 17:24،26

سيت جو هڪ پٽ هو ۽ هن جي پٽ جو به هڪ پٽ پيدا
ٿيو .۽ جام ٻيا به پٽ پيدا ٿيا. پر ڪو به گناھ جي لعنت ۽
موت کي ختم ڪرڻ لا انجان تائين ڪون آيو هو . جلدي
ئي دھرتي ٻنين,شھرن, ۽ ڳوٺن سان ڀرجي وي.

هر نئي نسل سان گڏ جئين ماڻون
ودهيندا رهيا گناه به ودهيندو رهيو.
ماڻون جنسي گناه ڪرڻ شروع
ٿيا ۽ تشدد پسند ٿيا . هر سوچ
گنهگار هي ۽ڪو به راست بازي
سان زندگي گزاريندڙ نه هو. آدم
هڪڙو گناه ڪيو هو پر ماڻڻ بي
حساب گناه ڪيا هئيا.
خداوند فرمايو“زمين تي
انسان کي پيدا ڪرڻ کان
پشيمان۽ رنج ٿيس. آئون زمين
تان هر زنده شي کي مٽائي
ڇڏيندس“ شيطان, جڪا
خدا جي بادشاهي کان نفرت
ڪري ٿو هي ڏسي ٻاڏو
خوش ٿي ها ته خدا سپئنين کي
ماري ڇڏيو.

هيسن تائين نون نسلون (1400 سال) گزري چڪيون هيون ۽ زمين گناهه سان پرجي وي هئي
انسان پهنجي ساٿي انسانن کي غلام ٺاهي ورتو هو.
ڇا خداوند جو کو اهڙو گهراڻون هو ندو جيڪا هن سان محبت ڪري ۽ هن جي فرمابرداري ڪري ؟
پيدائش6:5،7 روميون5:12

پر هڪڙو ماڻهون اهڙو
هو, جهن جو نالو نوح
هو,جڪا عدالت تي يقين
رکندو هو ۽ هميشه نيڪ
ڪم ڪندو هو خداوند
اهو فيصلو ڪيو ته
هو انهين سان مهرباني
سان پيش اندو.ۦ جڏهن
هو سپن کي تباه ڪندو
تڏهين هو انهي کيۦ هُن
جي خاندان کي ڪون
مارينڊو.

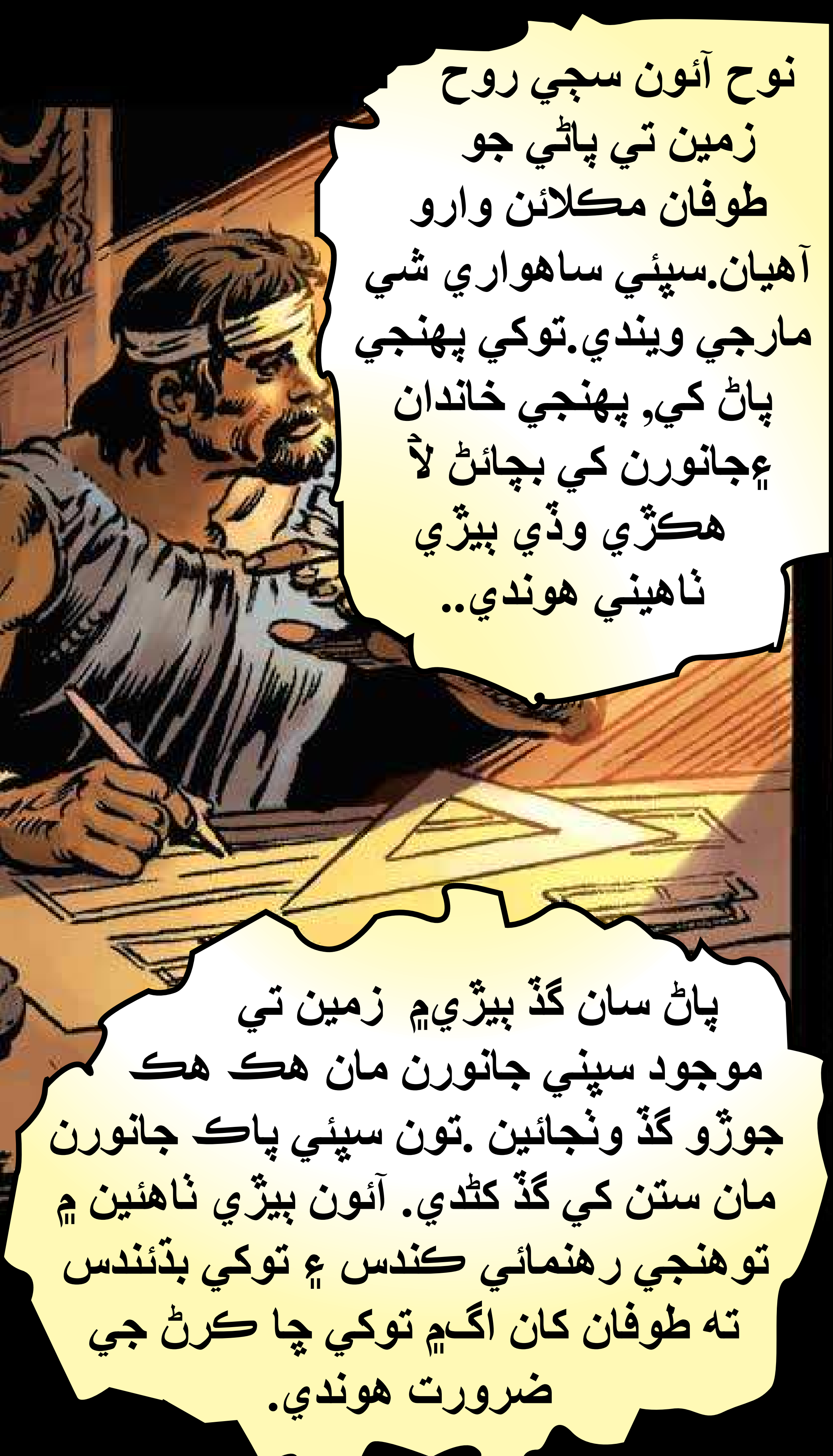
نوح آئون سچي روح زمين تي پاڻي جو طوفان مڪلائڻ وارو آهيان.سڀئي ساهواري شي مارجي ويندي.توکي پهنجي پاڻ کي, پهنجي خاندان ۽جانورن کي بچائڻ لاًِ هڪڙي وڏي ٻيڙي ٺاهيني هوندي..
پاڻ سان گڏ ٻيڙيءِ زمين تي موجود سڀني جانورن مان هڪ هڪ جوڙو گڏ ونجائين .تون سڀئي پاڪ جانورن مان ستن کي گڏ کڻدي. آئون ٻيڙي ٺاهئين ۾ توهنجي رهنمائي ڪندس ۽ توکي ٻڌئندس ته طوفان کان اڳ۾ توکي چا ڪرڻ جي ضرورت هوندي.

6:722 6:8،9،17پيدائيش

آئون اوهان کي ڀيهر ٻڌائي
رهيو آهيان خداوند هڪ وڏي طوفان
سان دنيا کي تباه ڪرڻ وارو آهي
توهان مهنجو يقين ڪريو مون سان
گڏ ٻيڙي تي اچي ونجو..
ايندڙ سيلاب جي تباهي سان هر
ڪهن جي ختم ٿين جي سوچ کي
وٺي نوح اداس هو. انهي ڪري
هن پهنجو گٽون وقت انهن کي
خبر دار ؟ڪرڻ ۾ گزاريو ته هو
گناه کان بازي اچڻ.

هڪ محبت ڪرڻ وارو خداوند پهنجي ٻارڻ کي چو تباه ڪندو ؟
گناه جي ڪري.توهان کي گناه ڪان باز اچڻ کپي ۽ پهنجي پاڙهيسري سان پيار۽ انصاف جو ورتاو ڪريو.
تون اجايو بيوقوف پوڙهو آهين.

هڪ سو ويهي سال ڪان پو ,جڏهين ٻيڙي
مڪمل ٿي وي .خداوند سڄي زمين ڪان
جانورن کي نوح وٽ اچڻ لاءِ سڏايو.

پيدائيش9،7:7 2پطرس 2:5

ڪجه عجيب و غريب ڏسجن ٿا. مڪي خبر نه هي ته اهڙي قسم جا جانور به موجود آهين اوهان جو ڇا خيال آهي ڇا نوح خداوند جي سيلاب مڪلن باري ۾ ٺيڪ آ هي؟
نه.تون ڪٿان سچي زمين تي سيلاب لأ هيڏو وڏو پاڻي آڻي سگين ٿو.

هاڻ ودهيڪ جگه ڪون بتي آهي.
هي آخري جانور آهن جيڪي اچي رهيا آهن.
نوح, هاڻ وقت اچي ويو آهي.ٻيڙي ۾ پهنجي سجي خاندان ۽جانورن سان گڏ اچي ونجو.جلدي هنن سپني جي لأ جنهن گناه کي چڏ ڻ کان انڪارڪيو . نهايت دير ٿي ويندي.

خدا پيڙي جا دروازا بند ڪيا ۽ ست ڏهين تائين ڪجه به نه ٿيو.
ها
ها , بي وقوفن ڏهن ڏسو,خشڪ زمين تي پاڻي ڪان ميلون پري انهن پهنجي پاڻ کي هن سپئي جانورن سوڊان بند ڪري ورتو آهي.
شين هنن کي ڪاي چڪا هوندا.
اهي تقريبن هڪ هفتي ڪان هتي آهن.

پر ستين ڏيهن برسات شروع ٿي ويءِ زمين جي گهراين ۾ گڏ ٿيل پاڻي مٿي اچي ويو.
مون اهڙي طرح جي شي پهرين کون ڏٺي آهي، چا توان سمجهو ٿا ته چرياُ ماڻون جيڪي بيڙيءِ آهن هن ڳالھ سچا آهن ته خدا هر کهن کي هن جي گناه جي سبب مارڻ چاهي ٿو.

هن وقت کان پهرين ڪڏهين به برسات نه ٿي
هُي .موسم صدائين خوشگوار هوندو هو ۽
زمين تان بخارات آڏميندي هي ته زمين کي
سيراب ڪري . ڪنهن به پهرين برسات نڪي
ڏٺيءَ نڪي بڌي هي . نوح وٺ اهيا يقين ڪرڻ
لاَ ڪا به وجهي نه هُي ته برسات ٿندي سواي
انهي جي ته خداوند هن کي اهي چيو هو هُو
الهي ماڻهون خيال ڪندا هياَ ته نوح چريو آهي
جيڪا هي سوچي رهيوآهي ته
آسمان تان پاڻي وسيندو.پر نوح انهي جو يقين
ڪيو جيڪا خداوند چيو هو.

پيدائش7:9 11،16

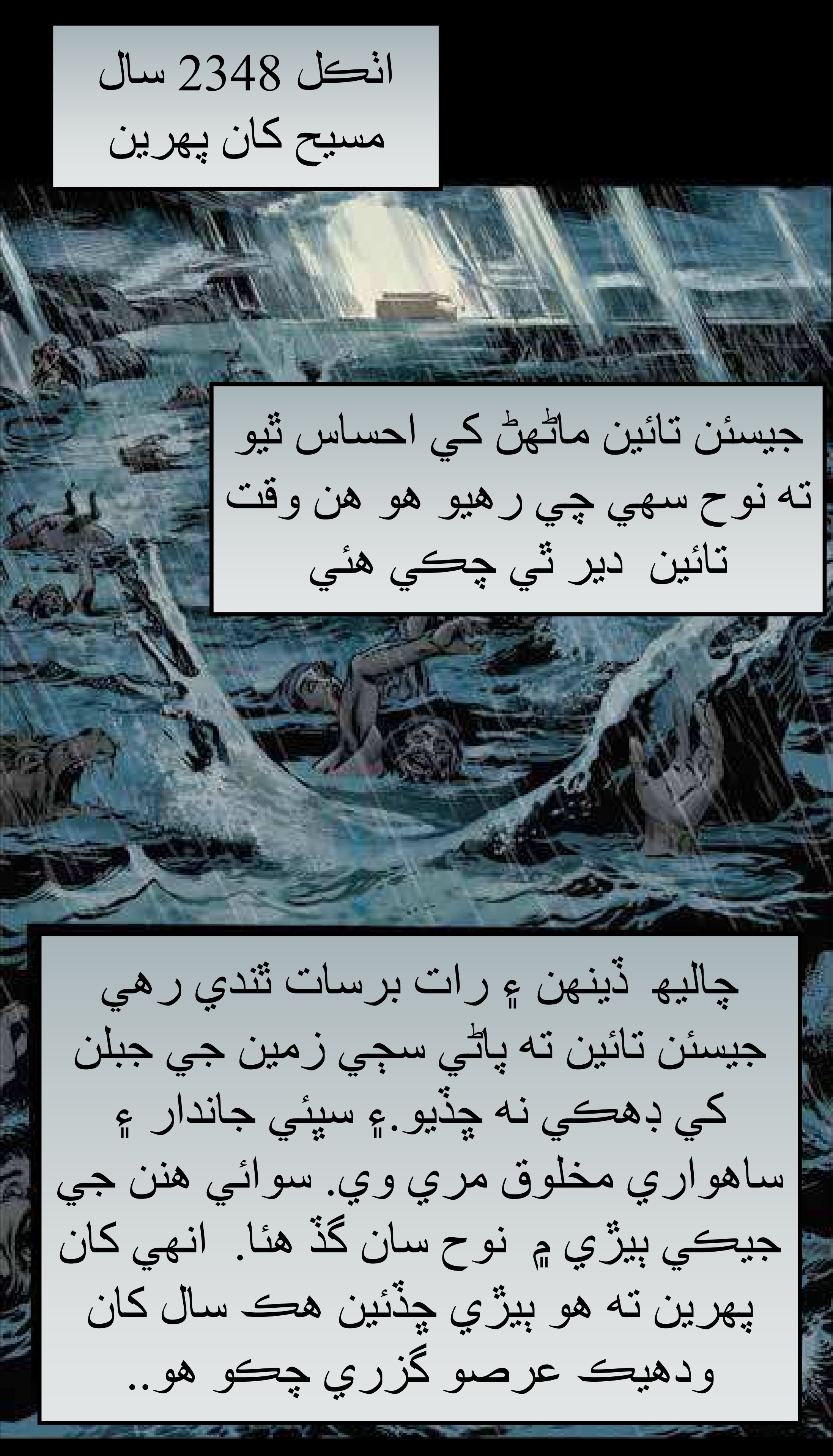
اٽڪل 2348 سال
مسيح کان پهرين
جيسئن تائين ماڻهن کي احساس ٿيو
ته نوح سهي چي رهيو هو هن وقت
تائين دير ٿي چڪي هئي
چاليهہ ڏينهن ۽ رات برسات ٿندي رهي
جيسئن تائين ته پاڻي سڄي زمين جي جبلن
کي ڍڪي نه ڇڏيو.۽ سڀئي جاندار ۽
ساهواري مخلوق مري وي. سوائي هنن جي
جيڪي ٻيڙي ۾ نوح سان گڏ هئا. انهي کان
پهرين ته هو ٻيڙي چڙهين هڪ سال کان
ودهيڪ عرصو گزري چڪو هو..

پيدائيش7:12،19، 23، 8:9،11
آخر ڪار, نوح هڪڙو ڪبوتر ڇڏيوئين ۽ هو پهنجي چُنبه
۾ هڪڙ و وڻ جو پن وٺي موٽي آيو. جهن جو معني اها هو ته
زمين تي ڪٺي ٻٺن نڪرڻ شروع ڪيو آهي.وري هن ڪي آزاد
ڪيئين پر هن پيهر وري وٺس ڪونه آيو. انهي جو مطلب ٿيو
ته هن ڪي رهڻ لاَ مناسب جگي ملي وي هئي.
آئون خُوش ٿيندس
جڏهين پاڻي لهندو ۽
پوءَ اسان ٻيڙي ڇڏي
سگهينداسين.

كافي عرصي كان بعد بيڙي هڪ
جبل جي چوٿي تي ونجين بيٿي جنکي
اراراط سڏبو آهي سپي هڪ نئي
زمين تي لٿا هڪ اهڙي زمين جيڪي
گناه كان بغير هئي.

نوح هڪ قربانگاه ٺاهيو ۽ خداوند کي جانورن
جي قرباني پيش ڪئي. جڏهين ته نوح هڪڙو
نيڪ ماڻهون هو.پر هن جي دل ۾ اڃان به گناھ
موجود هو. رت جي اها قربانيون جيڪي خداوند
کي پيش ڪئيون ويون. اُوهي نوح ۽ سندس
خاندان جي زندگي بچائين جي بدلي۾هويون.

جانور هن اڻن ماڻٹ کي زاهر ڪن ٿا
جنهن کي سيلاب ۾ مري وڃن کپي ها
پر هو خدا جي فضل سان بچايا ويا هي
بلڪل انهي طرح هو جئين خداوند باغ
عدن۾ ڪيو هو جڏهن هن جانورن کي
ماري حواُ ۽ آدم لاَ لباس ٺاهيا.

آئون توهان کي يادگري
لاءِ آسمان ۾ ڪمان ڏيندس ته آئون
ٻيهر ڪڏهين به زمين کي پاڻي سان
تباه نه ڪندس توهان وڌيڪ اولاد
پيدا ڪريو وڌو ۽ ويجهو ۽ زمين کي
ٻيهر پرپور ڪريو..

آئون جانور ٺائندس جيڪي انسان کان ٻچندا
توهان سپئي هر اهو مخلوق کاي سگو ٿا
جيڪا زمين تي هلندڙ. آهن بلڪل انهي طرح
جئين توهان پاجيون ۽ ٻوٽيون وغيره کائيندا
آهيو. پر ڪنهن به جانور جو رت نه کئجو.
ڪهن به انسان کي نه ماريجو..
جيڪڏهن ڪو به ڪهن
جو قتل جو زميوار ٿيو .ته هو به ٻين کان
قتل ٿيندو. جيڪو ماڻهو جو رت وهائيندو
تنهن جو رت ماڻهو جي هٿان گناه جي قيمت
طور وهايو ويندو ڇو ته رت ۾ زندگي آهي.

نوح هاري ٿيو ۽ انگور جا وڻ
پوکيائن. نئين دنيا رڳو ڇئين خاندانن
سان گڏ تنها هئي.پر جلدي هن جي پٽن
کي اولاد ٿيا.

نوح هي دريافت ڪيو ته ڦروٽ ڪي هڪ
ٿان۾رکڻ ۽ ڪجھ هفتن تائين ڇڏي ڏيڻ تي هڪ
نشي وارو شربت تيار ٿي ويندو آهي. جهن هن
ڪي ڪل پوڳي ٿيڻ تي مجبور ڪيو.هن ڪي اهيو
شربت ڏابو پسند هو ڪافي دفعو هو پهنجا ڪم
به نه ڪري سگندو هو.۽ نشي۾ دهت ٿي ڪري
پوندو هو. هن ڪري هن ڪان اهڙيون حرڪتون
سر زد ٿي وندیون هئيون جيڪا خداوند ڪي
ناپسند هئيون.

پيدائش8:4،20 9:1،29

هڪڙي ڏيهن نوح
اتري قدر نشيءِهو ته
پهنجي پاڻ کي آڳاڙو
ڪري ورتئين. ۽ پهنجي
حواس ۾ نه رهيو. هن
جي پٽ حام پهنجي پئي
جي آڳاڙ پن ڏنوئين ۽
ڏسي خوش ٿيو ۽ پهنجي
پائيرن کي مضحڪا
خيز ڳال ڪري آهي
سپئي ڪجھ بڏايو.

پيدائش9:21،27 1تواريخ4:40 ؛زبور78:51، 105:23،28 106:22

ڪجھ عرصي ڪان پوءِ يافت مغرب ۽ شمال
جي طرف رهڻ ۽ وڏهن لاَ هليو ويو. سم مشرق
ڏهن آيو ۽ ايشيا ۾ آباد ٿيو. حام جنوب ڏاهن ويو
۽ افريقه ۽ جنوبي ايشيا ۾ آباد ٿيو.هن جي پٽ جي
نسل,ڪنعاني, آهي مقام آهي جڪا اڄ فلسطين
سڏجي ٿو منجھ آباد ٿي.ته دنيا ٻيهر آباد ٿي

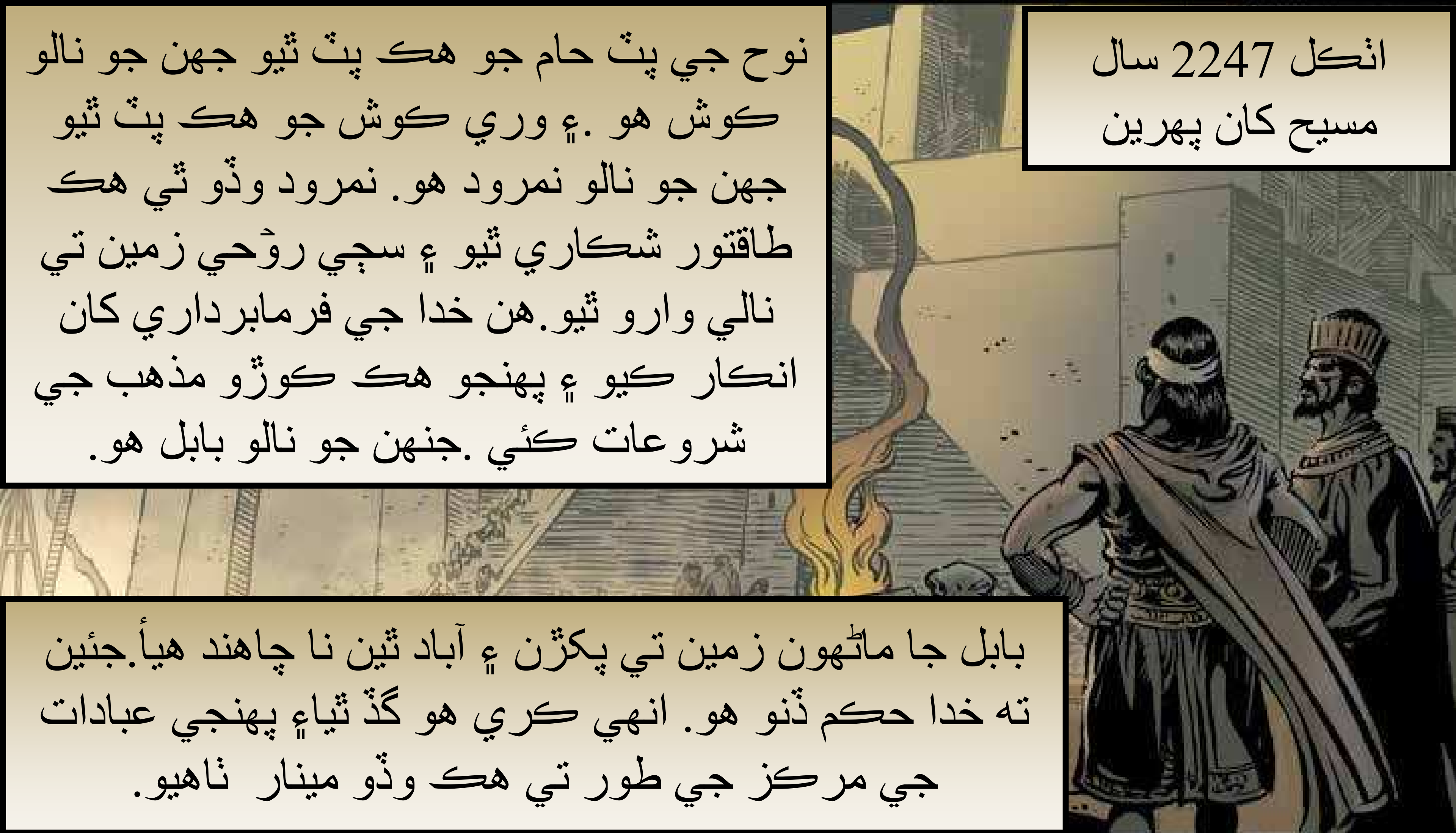
اٽڪل 2247 سال
مسيح کان پهرين
نوح جي پٽ حام جو هڪ پٽ ٿيو جهن جو نالو
ڪوش هو .۽ وري ڪوش جو هڪ پٽ ٿيو
جهن جو نالو نمرود هو. نمرود وڏو ٿي هڪ
طاقتور شڪاري ٿيو ۽ سڄي روۡحي زمين تي
نالي وارو ٿيو.هن خدا جي فرمابرداري کان
انڪار ڪيو ۽ پهنجو هڪ ڪوڙو مذهب جي
شروعات ڪئي .جنهن جو نالو بابل هو.
بابل جا ماڻهون زمين تي پکڙن ۽ آباد ٿين نا چاهند هيأ.جئين
ته خدا حڪم ڏنو هو. انهي ڪري هو گڏ ٿيا۽ پهنجي عبادات
جي مرڪز جي طور تي هڪ وڏو مينار ٺاهيو.

پر جهن جي هو عبادت ڪري رهيا
هيا.هو هنن جو خالق نه هو هنن کي
شيطان آپاريو هو ته هو ڪاٺ,پٿر ۽
دهات جا ديوتا ٺاهڻ آهن.

خداوند زمين تي هن جي پکڙڻ جي
انڪار تي ناراض هو, انهي ڪري هنن
جي وچ ۾ مختليف زبانون ڳالاهن لاَ
هنن۾ مڪليون.

مزدور هڪ ٻي جي ٻولي نه سمجهي سگيا
انهي ڪري هو پهنجو ڪم جاري نه رکي
سگيا.

هر ٻولي جو ٽوله مختليف طرفن ۾ هليا ويا. ڪجھ ماڻھون زمين تي تمام پري جي علائقن ۾ ويا ڪجهه ٻيڙيءَ ذريعي ڏورانهن ٻيٽن تي پهچي ويا ڪي اتر ويا. جتي ٿڌ هئي, ۽ ڪجھ صحرا ڏانهن ويا جتي اها گرم هئي رب جي اهڙي طرحزمين ڪي ڀيهر آباد ڪرڻ جو حڪم پورو ٿيو.

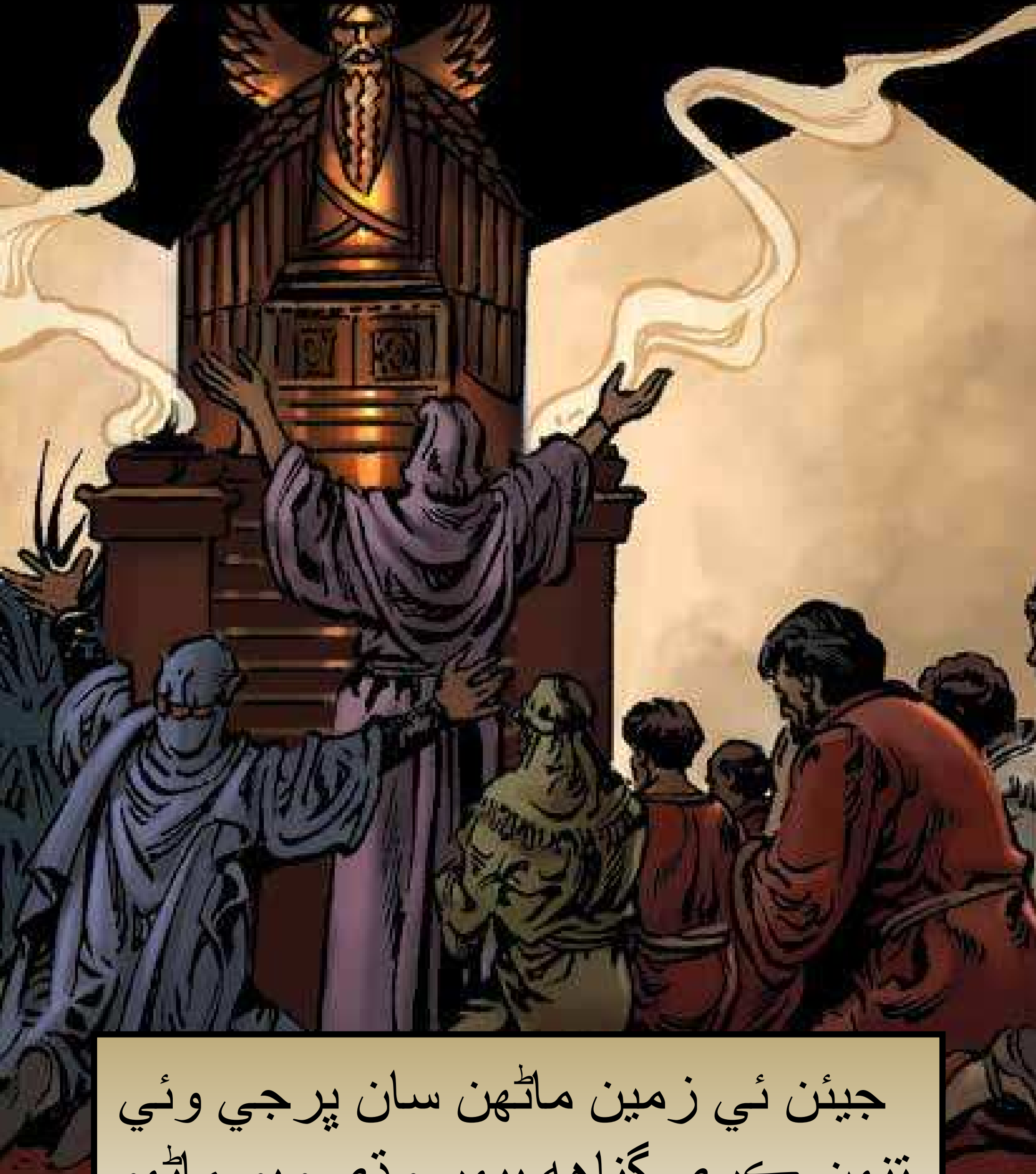

پيدائش10:6،10 11:1،9 ابراهام

https://goodandevilbook.com/